

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Petru Moraru și Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2014, declarate de avocatul Cecan Igor în numele inculpatului și inculpatul

Luca Alexandru Vasile, născut la 24 iunie 1977, originar și locuitor al s. Dereneu, r-nul Călărași,

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 27.03.2013 - 02.07.2013;

Instanța de apel: 01.08.2013- 19.12.2013;

14.07.2014 – 16.09.2014;

Instanța de recurs: 16.04.2014 - 04.06.2014;

03.12.2014 – 28.01.2015;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 02 iulie 2013, Luca Alexandru a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 8 (opt) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. În fapt, instanța de fond, a constatat că, Luca Alexandru, la 10.09.2012, aproximativ la ora 20³⁰, pentru a-și restitui telefonul mobil care a fost sustras de către Stratan Valeriu, cu câteva zile în urmă, s-a deplasat la domiciliul ultimului, amplasat în s. Dereneu, r-nul Călărași, unde intenționat cu scopul de a-i cauza vătămare a integrității corporale, i-a aplicat lui Stratan Valeriu multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i hemoragie intraabdominală în urma traumei abdomenului cu hemoragie în țesuturile moi, rupturile ligamentului gastrocolic, mezenterului intestinului subțire și peretelui duodenal, echimoze și excoriații în regiunea capului, feței, urechilor, gâtului, trunchiului și membrelor superioare, excoriații pe mucoasa buzei de sus și fracturile coastelor 5, 6, și 8 pe stînga, care se califică ca leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărora Stratan Valeriu a decedat.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apeluri de către:

- *procuror*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Luca Alexandru să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, și să-i fie numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 (doisprezece) ani;

- *inculpatul*, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei și numirea unei pedepse mai blânde cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal în privința sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, a fost respins ca nefondat apelul declarat de acuzatorul de stat, admis apelul inculpatului Luca Alexandru și casată sentința în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Luca Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal și i-a fost numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut faptul că inculpatul are la întreținere trei copii minori, pe mama sa în etate, care este invalid, el însuși fiind invalid de gr. II, circumstanțe care în coroborare cu faptul că acțiunile lui au fost în parte provocate de comportamentul victimei, au fost apreciate de instanța de apel ca excepționale.

5. Împotriva deciziei nominalizate au declarat recursuri ordinare:

- *procurorul*, care invocând prevederile de la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecători;

- *inculpatul*, care fără a indica vreun temei pentru recurs prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă nonprivativă de libertate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iunie 2014, a fost respins recursul inculpatului, admis recursul procurorului, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale instanța de recurs a menționat că, instanța de apel abuziv a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, în privința inculpatului, or din materialele dosarului rezultă cu nu sunt prezente careva circumstanțe excepționale, care ar constitui temei pentru a numi o pedeapsă definitivă sub minimul stabilit de lege.

Aprecierea instanței nu trebuie să fie limitată doar asupra prezenței circumstanțelor atenuante atribuite inculpatului, dar inclusiv, să acorde atenție circumstanțelor agravante, persoanei inculpatului, condițiilor de comitere a infracțiunii etc.

Instanța de recurs a mai menționat că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, inculpatul a comis cu intenție directă infracțiunea, motivul comiterii acesteia constituind circumstanțele faptei, răzbunarea pentru faptul sustragerii unui telefon mobil, care a fost returnat anterior pătrunderii inculpatului în gospodăria victimei și aplicării violenței față de ultima.

De asemenea, ambele instanțe au reținut drept circumstanță atenuantă – caracteristica pozitivă la locul de trai, pe când din materialele dosarului, din caracteristica întocmită de către primarul comunei Dereneu, r-nul Călărași (f.d. 44, Vol. I), rezultă că după întrebuințarea băuturilor spirtoase de către inculpat, acesta devine agresiv și face scandal în locurile publice, iar pe asemenea cazuri, în adresa sa au parvenit mai multe plângeri.

Altfel zis, prin indicarea nemijlocită a circumstanțelor atenuante, care de către instanța de apel au fost constatate ca fiind excepționale, instanțele sunt obligate să constate și circumstanțele agravante ale faptei, aspectele negative ale persoanei inculpatului, or prin ignorarea acestora, se neglijează cu desăvârșire examinarea multilaterală, obiectivă și minuțioasă a cauzei, atunci când se vorbește de aplicarea unei pedepse mai blânde sau sub minimul prevăzut de lege pentru infracțiunea incriminată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2014, a fost respins apelul declarat de inculpat, admis apelul declarat de procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, prin care Luca Alexandru a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 12 (doisprezece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a constatat că, Luca Alexandru, la 10.09.2012, aproximativ la ora 20³⁰, pentru a-și restitui telefonul mobil care îi fusese sustras de către Stratan Valeriu, cu câteva zile în urmă, s-a deplasat la domiciliul ultimului, situat în s. Dereneu, r-nul Călărași, avînd scopul omorului intenționat al victimei, și profitînd de faptul că ultimul era în stare de ebrietate cu grad avansat și se afla în imposibilitatea de a se apăra, fapt despre care știa cu certitudine, i-a aplicat lui Stratan Valeriu multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață, sub formă de hemoragie în țesuturile moi ale abdomenului, rupturile ligamentului gastrocolic, mezenterului intestinului subțire și peretelui duodenal, în rezultatul cărora acesta a decedat pe loc, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 100 din 12.09.2012.

Instanța de apel a stabilit că, vinovăția inculpatului Luca Alexandru Vasile - în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. e) Cod penal, s-a dovedit cu certitudine prin probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate în cadrul ședinței instanței de fond, care au fost verificate în instanța de apel, și anume: declarațiile succesului victimei, Stratan T.; declarațiile martorului (specialist) Moroșanu-Buga S.; declarațiile martorului Luca A.; declarațiile martorului Rădiță I.; declarațiile martorului minor Botnari A., care a fost martor ocular la cele întâmpilate; raportul de expertiză medico-legală nr. 100 din 12 septembrie 2012, potrivit căruia moartea lui Stratan Vladimir a survenit de hemoragie intraabdominală în urma traumei abdomenului cu hemoragie în țesuturile moi, rupturile ligamentului gastrocolic, mezenterului intestinului subțire și peretelui duodenal, echimoze și excoriații în regiunea capului, feței, urechilor, gîtului, trunchiului și membrelor superioare, excoriații pe mucoasa buzei de sus și fracturile coastelor 5, 6 și 8 pe stînga. Leziunile sus-indicate au fost produse cu puțin timp (cîteva ore) pînă la deces și se califică ca leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, care se află în legătură cauzală directă cu decesul, în cazul ajutorului medical calificat, acordat la vreme, pătimitul putea să supraviețuiască.

Conform datelor histologice, trauma abdomenului, în urma căreia a survenit decesul lui Stratan Vladimir, precum și alte leziuni corporale depistate pe el, au apărut într-un interval nu mare, în perioada de pînă la 1-2 ore înainte de deces (f.d.72-75, Vol.I); raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 547 a-2012 din 02 octombrie 2012 și raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală

staționară nr. 18s — 2013 din 12 martie 2013 s-a constatat că Luca Alexandru în perioada săvârșirii infracțiunii, careva tulburări psihice temporare nu a manifestat, inclusiv stare de afect patologic, avea păstrată capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale (f.d.86-88, 174-176, Vol.I).

Instanța de apel a menționat că, concluzia instanței de fond referitor la faptul că, acuzarea nu a demonstrat intenția lui Luca Alexandru de a-l omorî pe Stratan Vladimir, deoarece inculpatul când a plecat de la Stratan Vladimir, ultimul era în viață, l-au stropit cu apă, au vrut să-l scoată afară, însă fiindcă îi înjura cu cuvinte necenzurate l-au lăsat în coridorul casei, este nefondată, or, dacă acesta ar fi avut asemenea intenție nimic nu l-ar fi împiedicat.

La fel, instanța de apel a menționat că, infracțiunea prevăzută de art. 145 Cod penal este săvârșită cu intenție directă și indirectă.

Intenția se poate deduce din următoarele împrejurări de fapt: folosirea mijloacelor apte de a produce moartea, locul sau regiunea corporală unde s-au aplicat lovituri, numărul și intensitatea lor, atitudinea făptuitorului după săvârșirea infracțiunii.

Astfel, din declarațiile martorului Botnari Andrei, rezultă, că inculpatul i-a aplicat lui Stratan Vladimir mai multe lovituri, cu palma peste față, câteva ori cu piciorul în piept, i-a pus centura la gât și l-a târât prin casă, lovindu-l cu o sticlă de 0,5 l. de bere peste cap, sticla stricându-se de capul victimei, după ce, l-a legat de mâini și l-a scos în coridor.

Aceste declarații sunt coroborate cu raportul de expertiză medico-legală nr. 100 din 12 septembrie 2012, conform căruia s-a stabilit, că la partea vătămată s-au depistat enorme echimoze, plăgi, fracturi a coastelor 5, 6 și 8 pe stînga și excoriații în regiunea capului, feței, urechilor, gâtului, trunchiului și membrilor superioare, excoriații pe mucoasa buzei de sus, fiind apreciate ca grave și acestea producînd șocul traumatic care a și cauzat moartea victimei.

Nu este lipsită de importanță și atitudinea inculpatului după săvârșirea infracțiunii, manifestată prin părăsirea victimei fără să-i acorde vre-un ajutor.

Instanța de apel, ținînd cont de raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 547 a-2012 din 02 octombrie 2012 și raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară nr. 18s — 2013 din 12 martie 2013, a constatat că Luca Alexandru în perioada săvârșirii infracțiunii, careva tulburări psihice temporare nu a manifestat, inclusiv stare de afect patologic, avea păstrată capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, din care considerente a fost recunoscut **responsabil**.

Aceste împrejurări demonstrează faptul că Luca Alexandru a lovit cu intenție de a-l omorî pe Stratan Vladimir, deci acțiunile inculpatului se încadrează în prevederile art. 17 Cod penal, adică inculpatul Luca Alexandru își dădea seama de caracterul antisocial al faptei sale, prevedea consecințele acesteia, adică moartea victimei, cu toate că nu le urmărea, dar accepta în mod conștient posibilitatea morții lui Stratan Vladimir.

Este remarcat faptul că, în literatura juridică s-a susținut, că la delimitarea infracțiunii de la alin. (4) art. 151 Cod penal de omorul intenționat, trebuie luate în calcul toate circumstanțele cazului: caracterul mijloacelor aplicate, localizarea plăgilor, numărul loviturilor aplicate.

Nu poate fi luată ca criteriu de delimitare durata perioadei de la cauzarea plăgii pînă la momentul decesului, or, decesul care s-a produs imediat după cauzarea plăgii, fără a fi luate în considerație celelalte circumstanțe, obiective și subiective, nu este o condiție suficientă pentru a exclude orice incertitudine în ce privește prezența la făptuitor a intenției de a lipsi de viață victima.

La caz, în vederea depistării intenției de a săvîrși un omor se poate deduce din următoarele împrejurări de fapt: locul sau regiunea corporală unde s-au aplicat loviturile ori asupra căreia s-a acționat; numărul, intensitatea și repetabilitatea loviturilor ori a altor acte de violență exercitate asupra victimei; atitudinea făptuitorului după săvîrșirea faptei (nu a încercat să dea un prim ajutor victimei sau a lăsat-o în starea în care a adus-o), alte împrejurări preexistente, concomitente sau subsecvente.

Mai mult de atît, comportamentul post-infracțional al inculpatului exprimat prin inacțiunea de apelare pentru acordarea primului ajutor, deși moartea lui Stratan Vladimir a survenit în urma leziunilor corporale care au apărut într-un interval nu mare între ele, în perioada de pînă la 1-2 ore înainte de deces, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 100 din 13 septembrie 2012, dovedește, că inculpatul a acționat cu intenție de a omorî victima, după aplicarea loviturilor nominalizate 1-a lăsat pe podea fără cunoștință, astfel, î-și dădea seama că viața victimei este în pericol, pus de el însuși.

Or, această circumstanță nu poate servi drept motiv de recalificare a acțiunilor lui Luca Alexandru din omor intenționat în art. 151 alin. (4) Cod penal, în condițiile în care celelalte circumstanțe: caracterul mijloacelor aplicate, localizarea plăgilor, numărul loviturilor aplicate, analizate în cumul au demonstrat intenția inculpatului de a lipsi de viață victima.

La fel, în acțiunile lui Luca Alexandru este prezentă și agravanta „cu bună știință profitând de starea de neputință evidentă a victimei care se datorează stării de ebrietate cu grad avansat”.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, prin „starea de neputință” se înțelege incapacitatea victimei de a se apăra din cauza nefuncționării totale sau parțiale a conștiinței ori a stării fizice sau psihice precare.

Starea de neputință a victimei poate fi determinată de o situație de moment sau de o situație cu caracter temporar cum ar fi consumul de alcool, iar făptuitorul trebuie să profite de această stare pentru a lipsi de viață victima.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 100 din 12 septembrie 2012, în sîngele victimei s-a depistat 3,09 % g/l alcool, ce corespunde stării de ebrietate cu grad avansat, iar inculpatul pînă la comiterea infracțiunii cunoștea că victima consumase băuturi alcoolice cu Rădiță Ilie, fapt declarat însăși de inculpat „*Stratan Valeriu era împreună cu Rădiță Ilie și serveau vin împreună*”, fiind confirmat și de martorul Rădiță Ilie „*Stratan Valeriu fiind în stare de ebrietate nu a dorit să meargă la inculpat*”.

Anume, cunoscînd despre starea de neputință a lui Stratan Valeriu care s-a datorat stării de ebrietate a acestuia în urma consumului de alcool, Luca Alexandru a mers la domiciliul victimei și profitînd de starea de neputință a acestuia i-a aplicat multiple lovituri cu palmele, cu picioarele peste diferite organe vitale ale

corpului, 1-a lovit cu sticla de 0,5 l. de bere peste cap, sticla stricându-se de capul victimei, ulterior 1-a legat de mâini și 1-a scos în coridor.

În cazul supus judecării, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, fiind o infracțiune excepțional de gravă, comisă din intenție, de personalitatea celui vinovat, care anterior nu a fost condamnat, nu este angajat în câmpul muncii, conform caracteristicii este invalid de gradul doi, când întrebuințează băuturi alcoolice este agresiv și face scandaluri, iar pe asemenea cazuri, în adresa sa au parvenit mai multe plângeri (f.d.44, Vol.I), se află la evidența medicului psihiatru, fiind internat în Spitalul Clinic de Psihiatrie (f.d.79-81, Vol.I), lipsa circumstanțelor agravante.

Apreciind aceste împrejurări, instanța de apel a conchis că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai prin detenție stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare în limita minimă a sancțiunii articolului încriminat, ținând cont de prevederile art. 10 Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că nu există temei legal pentru aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, or în speța de referință nu sunt prezente careva circumstanțe excepționale, care ar constitui temei pentru a numi o pedeapsă sub minimul stabilit de lege.

Faptul că inculpatul anterior nu a fost condamnat, este invalid de gradul doi, are la întreținere mama în etate, trei copii minori, căința sinceră de cele comise, nu poate fi calificată drept circumstanțe excepționale, ci sunt împrejurări obișnuite, deloc ieșite din comun care predomină și caracterizează o persoană.

Instanța de apel a considerat că, pedeapsa stabilită inculpatului Luca Alexandru răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

8. Avocatul Cecan Igor, în numele inculpatului, contestă cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea integrală a acesteia, cu menținerea sentinței Judecătoriei Călărași din 02.07.2013.

În motivarea recursului se invocă că, decizia este una nemotivată, iar probelor puse la baza acesteia li s-a dat o apreciere pur subiectivă care nu corespunde realității.

Instanța de apel nu a luat în calcul motivul săvârșirii infracțiunii, care a fost provocată de însăși victimă; nu a supus aprecierii metoda săvârșirii omorului, or, prin probele acumulate și prezente la materialele cauzei este stabilit doar faptul că inculpatul Luca Alexandru la bătut pe Stratan Vladimir aplicându-i mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului.

În aceeași ordine de idei recurentul invocă că, intenția inculpatului Luca Alexandru a fost de a cauza leziuni corporale victimei și era conștient de aceasta și aceasta este intenția inculpatului asupra urmărilor prejudiciabile primare și principale. Survenirea morții victimei nu a intrat în intenția inculpatului și urmarea prejudiciabilă secundară - moartea a fost cuprinsă de imprudența inculpatului și nu de intenția acestuia.

Însăși circumstanța stabilită de medicul legist că în cazul acordării ajutorului medical victima era salvată, de rînd cu cel că victima a decedat peste câteva ore

după cauzarea leziunilor corporale, denotă faptul că intenția inculpatului nu a fost de al omorî pe Stratan Vladimir, acest rezultat a fost obținut doar datorită a mai multor circumstanțe și anume neacordarea ajutorului medical, starea de ebrietate cu grad avansat a victimei, starea sănătății acestuia etc.

La fel a rămas un dubiu și nu a fost apreciat când concret a survenit starea de ebrietate a victimei întru-cît de la aplicarea loviturilor și pînă la deces a trecut un interval de timp de cîteva ore.

Subsidiar, din însăși declarațiile martorilor oculari, rezultă că victima era agresivă, striga și se adresa cu cuvinte necenzurate, iar când a vrut să o scoată afară a opus rezistență, fapt ce denotă că acțiunile acestuia nu erau compatibile cu a unei persoane în stare de ebrietate cu grad avansat ce ar determina starea de neputință.

8.1. Inculpatul, contestă cu recurs ordinar decizia, solicitînd casarea acesteia, invocînd că, instanța de apel incorect a calificat acțiunile lui în baza art. 145 Cod penal, or, dînsul nu a avut intenția de a-l omorî, însă partea vătămată fiind o persoană agresivă a provocat încăierarea.

Subsidiar, instanțelor de fond nu le-a fost prezentată nici o probă concretă ce ar demonstra vinovăția lui de comiterea infracțiunii imputate, la fel, nu i-a fost acordată posibilitatea de a prezenta martori pentru a fi audiați în ședința de judecată.

9. Pe marginea recursului inculpatului, a prezentat referință procurorul, care a menționat că motivele indicate în recurs sunt vădit neîntemeiate, deoarece materialele cauzei dovedesc prezența în acțiunile acestuia fapta care i-a fost imputată.

10. Verificînd argumentele invocate în recursurile declarate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursurilor ordinare, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursurilor declarate, se constată că recurenții invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, iar potrivit acestei norme hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci când faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Călăuzitoare în acest sens sunt și prevederile pct. 18 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 30.10.2009 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, potrivit căruia „... erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs

verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material”.

Însă, pentru o atare concluzie, trebuie să se țină seamă de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanțele ierarhic inferioare și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Revenind la textul recursurilor, se conchide că, în esență, avocatul și inculpatul își focusează tactica apărării privitor la săvârșirea de către inculpat a infracțiunii de vătămare gravă a integrității corporale, nu de omor intenționat, or intenția acestuia a fost de a cauza leziuni corporale victimei.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de anturajul, modul de săvârșire a infracțiunii, arma utilizată, numărul caracterul și localizarea rănilor și a altor leziuni corporale, comportarea anterioară a făptuitorului și a victimei, relațiile dintre ei, nu a fost apreciat când concret a survenit starea de ebrietate a victimei.

Așadar, în privința acestor alegații, verificînd materialele dosarului în raport cu cererea de recurs, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate reieșind din următoarele argumente.

În primul rînd, instanța de recurs amintește că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, asta fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapa instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Totodată, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține.

Prin urmare, în opinia Colegiului penal criticele recurențelor referitor la încadrarea juridică greșită a acțiunilor inculpatului în baza art. 145 Cod penal, întrucît s-a făcut o apreciere greșită a probelor, nu sunt relevante în cazul supus judecării, din motivul că instanța de apel a făcut o analiză completă și obiectivă a tuturor probelor administrate, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate acestuia.

Deci, în continuare, Colegiul penal nu se va expune asupra celor invocate referitor la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Luca Alexandru.

Din textul deciziei recurate, se constată că instanța de apel a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora și care, în ansamblul lor, au confirmat vinovăția inculpatului Luca Alexandru, de săvârșirea infracțiunii de omor intenționat.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii recurate și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază ca fiind corectă situația de fapt, stabilită de către instanța ierarhic inferioară, precum și, calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, după semnele componente de infracțiune prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, omorul intenționat adică *omorul unei persoane săvârșit profitând de starea de neputință evidentă a victimei care se datorează stării de ebrietate cu grad avansat.*

Instanța de apel judecând cauza în fapt și în drept, a audiat inculpatul, a cercetat celelalte probe și a pus la baza condamnării lui Luca Alexandru:

- declarațiile succesului părții vătămate Stratan T.;
- declarațiile martorului specialist Moroșanu-Buga S., martorilor: Luca A., Rădiță I. și Botnari A.;
- raportul de expertiză medico-legală nr. 100 din 12 septembrie 2012;
- raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 547 a-2012 din 02 octombrie 2012;
- raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară nr. 18s – 2013 din 12 martie 2013.

De asemenea, Colegiul penal constată că, instanța ierarhic inferioară, invocând corect comentariile din literatura juridică de specialitate, la analiza elementelor componente ale infracțiunii de omor intenționat, întemeiat a ajuns la concluzia că, în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive anume a infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal și nu poate fi reținută calificarea în baza art. 151 alin. (2) Cod penal.

Așadar, instanța de recurs apreciază ca corectă stabilirea situației de fapt și calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, adică constatarea juridică corespunde exact între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de acesta și semnele componente de infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Pentru a decide în acest sens, instanța de recurs amintește că, la delimitarea celor două componente aparent omogene trebuie luate în calcul, pe lângă elementul subiectiv, toate circumstanțele cauzei (caracterul mijloacelor aplicate, localizarea plăgilor, comportamentul post-infracțional al inculpatului etc.).

Imperativele sus enunțate necesită în mod obligatoriu a fi examinate în vederea aflării adevărului, și nu în ultimul rând – încadrării juridice corecte a faptei consumate.

La caz, în vederea depistării intenției de a săvârși un omor se poate deduce din următoarele împrejurări de fapt: folosirea unor mijloace apte de a produce moartea (ținând seama de felul mijloacelor, dimensiunile, soliditatea, greutatea acestora); locul sau regiunea corporală unde s-au aplicat loviturile ori asupra căreia s-a acționat; numărul, intensitatea și repetabilitatea loviturilor ori a altor acte de violență exercitate asupra victimei; atitudinea făptuitorului după săvârșirea faptei (a

încercat să dea un prim ajutor victimei sau a lăsat-o în starea în care a adus-o); alte împrejurări preexistente, concomitente sau subsecvente.

Mai mult de atât, comportamentul post-infracțional al inculpatului exprimat prin inacțiunea de apelare pentru acordarea primului ajutor, deși potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 100 din 13 septembrie 2012, decesul lui Stratan Vladimir nu a survenit imediat, ci după 1-2 ore, – confirmă indubitabil că inculpatul a acționat cu intenție de a omorî victima, după aplicarea loviturilor nominalizate 1-a lăsat pe podea fără cunoștință, astfel, î-și dădea seama că viața victimei este în pericol, pus de el însuși.

Pe cale de consecință, în fapt, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind motivată, mai mult, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelanți, a apreciat just probele cercetate, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, iar criticele din recursul declarat de partea apărării în acest aspect, sunt vădit nefondate.

În continuare, Colegiul mai reține că criticile formulate de recurenți au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, căroră instanța de judecată ierarhic inferioară, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărîrea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărîrilor atacate, nu s-au stabilit.

În virtutea considerentelor expuse, constatînd că, în cauză, există o concordanță deplină între dovezile administrate și situația de fapt stabilită de Curtea de apel cu privire la inculpatul Luca Alexandru, nefiind identificată de instanța de recurs vreo probă a cărei existență sau inexistență să fi fost în mod eronat afirmată de instanța de apel sau al cărei conținut să fi fost redat contrar a ceea ce este evident și fără posibilitate de controversă, Colegiul penal consideră că nu este incident cazul de casare prevăzut de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către avocatul Cecan Igor și inculpat.

11. În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Cecan Igor în numele inculpatului și inculpatul Luca Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2014, în cauza penală în privința lui **Luca Alexandru Vasile**, fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 17 februarie 2015.

Președinte

/semnătura/

Nicolae Gordilă

Judecători

/semnătura/

Petru Moraru

/semnătura/

Nadejda Toma

**Copia corespunde originalului,
Judecător**

Petru Moraru